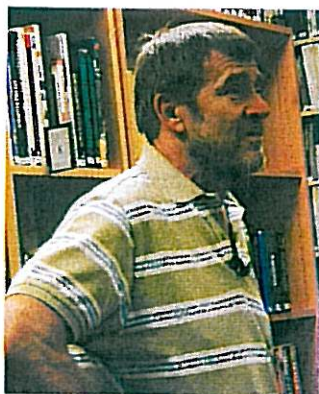

GONDOLATOK A KÖNYVTÁRBAN

TISZTAIVAL TIBORNÉ
sz.l.e tag

2009. november 10, Hegedűs Géza Városi Könyvtár. Egy gombostűt sem lehet leejteni, annyian vagyunk, és ez jó. Nagy Bandó Andrászt várjuk író-olvasó találkozóra. Megérkezik, s Évike, az est háziasszonya meleg szavakkal köszönti. Elmondja azt is, hogy verseit a gyerekek szeretik, és önként vállalva egy kis csokrot nyújtának át. A Szent István Általános Iskola tanulói előléptek és

néhány verset elszavaltak. Megható és szép pillanatok voltak, közönségnek és meghívottnak egyaránt. Köszönjük gyerekek.

Én Nagy Bandót, a humoristát mindig is szerettem. Egyéni, furcsa látásmódját, amivel mindig jobbítani akart. A közéleti embert, aki nem népszerű feladatokat felvállalva személyes erőfeszítések árán is - ismertségét latba vetve - felhívta a figyelmet az esetetekre, a segítségre szorulóokra. Aztán kezdett kevesebbet szerepelni a médiában, mint humorista, és halottuk, hogy versei jelentek meg. Meg könyvei. Életről, halálról, hitről, emberségről. Versek, melyekkel gyermekeket - és felnőtteket - elbűvöl, segít tanulni, megismerni a világot, megszerettetni az olvasást. Írások, melyekkel segít feldolgozni gondjainkat, önismeretre, érzelmi életünk gazdagítására ösztökél, arra, hogy higgyünk önmagunkban. És a So-